

Designer esernyő nélkül

Inga Sempé francia formatervező

Kárpitozott fém szék, 2003 (VIA projekt; fotó: Fillioux & Fillioux)

Fémváz bőr borítású gumihab csíkokkal. 40x48x80 cm

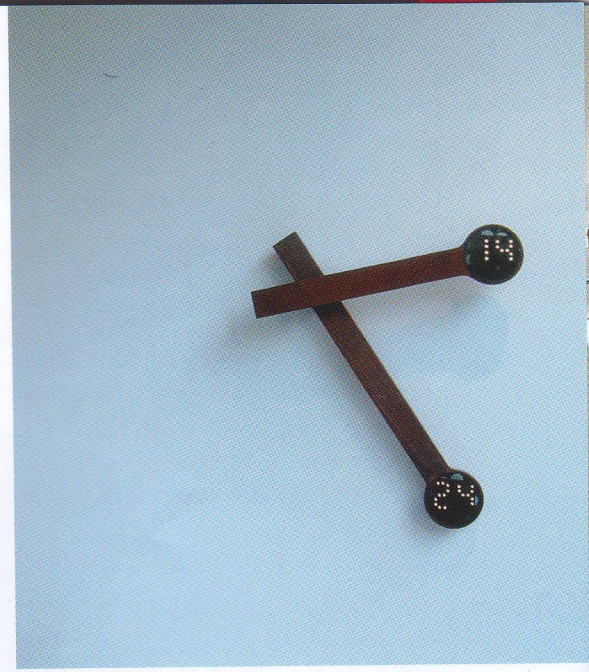
A legmágikusabb tárgynak az esernyőt tartja. Imádja a szerkezetét, a működési mechanizmusát és azt, hogy képes egyik szempillantásról a másikra megváltoztatni a méreteit. Ám ennek ellenére, saját bevallása szerint eddig még egyetlen esernyője sem volt.

Kérdem, hogyan telik el egy átlagos napja: „Iszom reggel egy kávét a szomszédos kávéházban. Utána megmászom azt az öt lépcsőt, amely az irodámhoz vezet, közben abban reménykedem, hogy nemsokára elszabadulhatok egy újabb kávéra. Jelenleg csupán két emberrel dolgozom. Igyekszem nem sokat fecsegni, mert amúgy is nehezemre esik a koncentráció, és ismerve magamat, szívesen hallgatom mások történeteit, hogy ne kelljen dolgoznom. Szóval 2 és 3d-s rajzokat készítek.”

Inga Sempé 2000-ben, 32 évesen nyitotta önálló stúdióját. Jelenleg olyan világcégeknek dolgozik (többségüknek egyébként nem először), mint a Ligne Roset, az Edra, a Cappellini vagy a Luceplan. Ugyanakkor ebben az évben a francia formatervezés eredményeiért felelős VIA-tól (Valorisation de l'Innovation dans l'Ameublement) úgynevezett Carte Blanche díjat nyert, amely lehetővé teszi számára, hogy aktuális ötleteit realizálja, prototípusá fejlessze. Példaképei közt francia és olasz alkotókat említ. A franciák közül kortársait, Ronan és Erwan Bouroullecet, a design fenegyerekeit és François Azambourg-t, akinek szintén az utóbbi

néhány évben tanulhattuk meg a nevét. Olasz kötődései legendává vált alkotók: Achille Castiglioni és Vico Magistretti. Ez a kettősség nem véletlen. Egyetemi éve alatt (1988-1993) egy szemesztert a Politecnico di Milanón töltött, 1989-ben George Sowden milánói irodájában gyakornokoskodott, a következő évben pedig Bruno Vigano építész asszisztense volt. Életrajzából nem maradhat ki a francia akadémiai ösztöndíj sem, amely 2000 és 2001 között Rómához, a Villa Medicihez kötötte. Önállósodása előtt dolgozott Marc Newson és Andrée Putman stúdiójában, de tervezett luxus asztalmenút a Christofle cégnek és lámpákat a Conran üzletekbe.

Bajusz-matricák, 2006 (gyártó: Domestic).

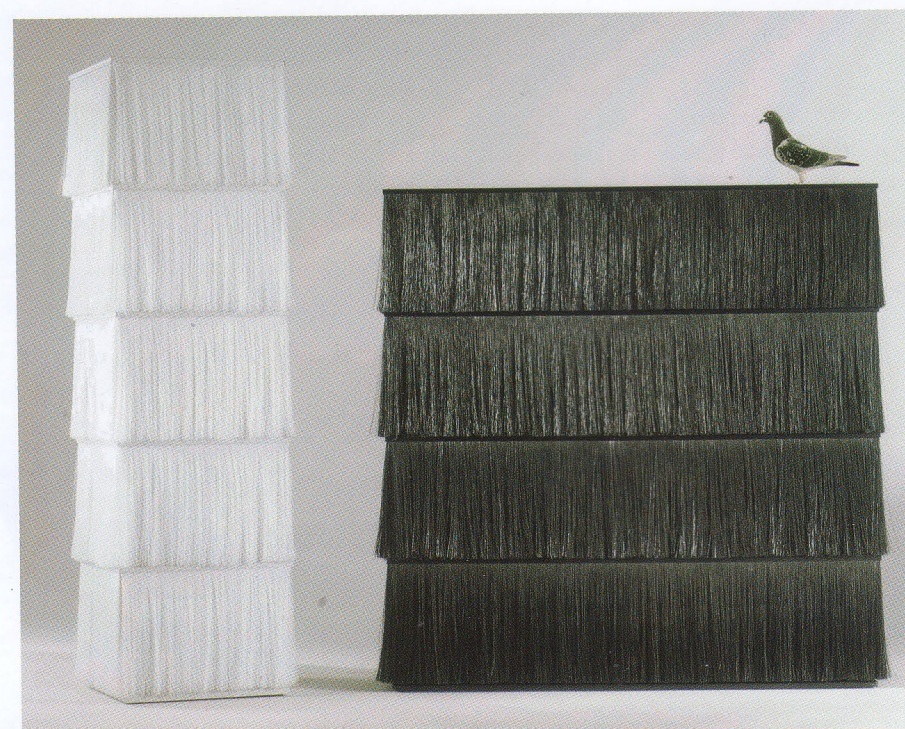
Falióra, 2000 (VIA projekt).

Szabadalommal védett megoldás

A trendekkel és a francia design kérdéseivel nem foglalkozik (de reméli, hogy az öködesign egyre nagyobb teret hódít); teszi a dolgát. Kérdésemre, hogy mit gondol a kortárs francia alkotókról, egyszerűen ennyit válaszol: „Néhányukat szeretem, másokat nem. Azokkal szimpatizálok, akik külföldi együttmű-

Brosse szekrények, 2003 (gyártó: Edra).

Lakkozott alumíniumkeret műanyag szálborítással, fekete és fehér színben

kódések révén megpróbálnak jó tárgyakat létrehozni.” Véleménye szerint a globalizáció nem új keletű jelenség. A nemzeti karakterjegyeket már a száz évvel ezelőtti bútorokon is hiába keressük. Ha kimegy a bolhapiacra, nem tudja megmondani, hogy a szék, amelyet lát spanyol vagy amerikai modell. „Lehet, hogy nem vagyok elég művelt?” – kérdez vissza.

Inga Sempé az egyik legszellemesebb alkotó, akivel találkoztam. De korántsem gegekben gondolkodó ötletgyáros. A trouvaille-ok, amelyekkel él, nem öncélúak, a végeredményt pedig mindig átjárja valamiféle finom nőiesség és elegancia, amely ebben a kombinációban csak rá jellemző. Az ő esetében attrakció

helyett attraktivitást, kunsztok helyett pedig meglepetést mondanék. Számos tárgya átalakítható. 2001-ben készített, harmonikaszerűen kihúzható papírlámpájának magassága 40 és 180 centiméter között változtatható. A Cappellini részére tervezett állólámpája kiinduló állapotában asztalként funkcionál. A Ligne Roset aktuális kollekciójában található gyönyörű lakkasztalkája szintén teleszkópos megoldású.

Munkái szakítanak a hagyományos tárgyi előképekkel, a „másképp, másmilyen is lehet” merészségével a megszórt körvonalak és kivitelezési technikák felülírására, megújítására törekednek. A pliszírozás technológiáját a design területére átemelve szoborszerű lámpacsaládot hoz létre (Cappellini, 2002), szoknyás »

Lunatique asztal, 2006 (gyártó: Ligne

Roset). Lakkozott MDF, acél váz,

36x58x41,5 cm; végső magasság: 60 cm

tárolóbútorokat konstruál (Edra, 2003), amelyeknél a bútorfalakat seprűszerűen elhelyezkedő műanyagszálak váltják ki, a Baccarat-nak pedig gyertyatartókat tervez, méghozzá egy szemtelenül egyszerű, már-már ready-made gesztussal. A korábbi kollektiókból néhány kristálypoharat kiemel, és fejjel lefelé fordít. Szabadalommal védett órája egyszerre analóg és numerikus. A pontos időt a mutatók aktuális állásából és a kijelzők

Double asztali lámpa, 2000 (VIA projekt). Acél struktúra, halogén fényforrások, 14x41x58 cm

Kihúzható lámpa, 2001, 40 és 180 cm között változtatható magasság. Fém váz, tépésálló papír

Pliszírozott függőlámpa, 2003 (gyártó: Cappellini). Fémgőzölt kétoldalas textil, fémváz. Magasság: 120 cm

számadataiból egyaránt megtudhatjuk. Az általa tervezett szék tulajdonképpen csak egy bútorcsontváz, amelyet saját magunk öltöztethetünk fel (valójában kárpitozhatunk ki) gumihab belsejű, bőrbevonatú rugalmas csíkokkal. Legmeghökkenőbb munkája talán az idén tervezett Bajusz-matrica. A bajusz, kör-

szakáll és szempilla motívumokból felépülő kb. 50 centiméteres növények mintegy dekorációként tapétára vagy falra ragaszthatók.

Inga Sempre végtelenül szerény és közvetlen; ösztönös alkotó, aki munkája mellé nem gyárt ideológiákat. Boldog, hogy élhet és dolgozhat. □

Long Pot, 2004 (gyártó: Ghaadé).

Fajansz virágtartó. Fekete és fehér színben kapható. 14x18x80 cm

